

Genesis 1 : 26

Je kijkt je ogen uit

Lezen: Genesis 1 : 26 – 2 : 4

Genesis 2 : 15 - 23

Genesis 3 : 1 - 9

Tekst: Genesis 1 : 26

Zingen: Psalm 8 : 1, 3 en 6

Zingen: Sela: Wat een grote liefde

Zingen: Lied 985 (Nieuw Liedboek; na lezing)

Zingen: Opwekking 407

Zingen: Gezang 145 : 1 - 4(voor de collecte)

Luisterlied: Sela: U bent aanwezig (tijdens de collecte)

Zingen: Lied 416 (Nieuw Liedboek; na de collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Intiem

We staan er als gemeente niet alleen voor. We willen trouw zijn aan Gods Woord. Daar worden we bij geholpen. Door andere kerken. Uit de regio. De classis. Er komen vaak dominees uit de classis preken. En eens per jaar komen er van de classis een

paar broeders in de kerkenraad op bezoek. Om door te spreken over het kerkelijk leven hier. Dat heet kerkvisitatie. Afgelopen mei was het weer zover. Eén van de bezoekende broeders vroeg aan de leden van de kerkenraad: wat is uw favoriete lied of psalm. Daar konden we even over nadenken. Daarna mocht een enkele broeder zeggen welk lied hij gekozen had. Daar werd dan over door gepraat. Waarom betekent dit lied veel voor je? Er kwam van alles over tafel. Over het leven met de HERE, de omgang met God. Hoe zou je dat wat zo'n lied zegt meenemen op een huisbezoek? Het gaf een verrassend gesprek. Zo iets kunt u ook verwachten, als de ouderling bij u op visite komt, het huisbezoek. U leest daar over in **de flyer**. Die ligt vandaag in de postvakken: "Met andere ogen". De ouderling kan je vragen: wat vind jij een mooi lied, of wat is jouw favoriete Bijbeltekst. En waarom? Zo kom je in gesprek. Over je omgang met de HERE. Wat betekent Hij voor je? Wat doet geloven jou? En hoe je omgaat met zorgen, of je vol vertrouwen bent. Is je leven met God een feest, of is het verdrietig? Het wordt dus persoonlijk! Misschien vind je het lastig. Je bent dat niet zo

gewend, je hart bloot te leggen. Je zou zo'n gesprek kunnen oefenen vooraf. Met je man. Met de kinderen. Een wandelvriendin. In de groep geloof.nu Je kunt het leren, bij jezelf naar binnen kijken, te zien wat daar leeft, daar woorden aan geven, je gevoelens delen met een ander, vertellen over wat er speelt tussen jou en God. Laat eens wat van jezelf zien, je zekerheden, je worstelingen; je kracht en zwakheid; hoe jij Gods hulp ervaart. Misschien heb je mekaar wel meer te zeggen, dan je zelf dacht. En kijk je na zo'n gesprek met andere ogen naar jezelf. Naar God, naar het leven! Tot je eigen verwondering.

Verwondering

Over verwondering gesproken. We hebben het over een leven met de Heer, de band met God. De meesten van ons zijn daar bij opgegroeid. Als kind gedoopt, leer je dat er een Vader in de hemel is, die voor je zorgt. Je krijgt het van huis uit mee. In de kerk hoor je ervan, op school. Heel gewoon eigenlijk. Je weet al niet anders meer. Maar denk eens even mee. Hoe is die band

er gekomen? Wie heeft het contact gezocht en gelegd?

Daarvoor moeten we naar onze tekst. "God zei: Laten wij mensen maken, die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde, en over alles wat daarop rondkruipt".

"Laten wij mensen maken", zei God. Wij. God de drie-enige. Vader, Zoon en Geest. De Zoon rust eeuwig aan het hart van de Vader, Johannes 1 : 18. Een oud beeld van liefde en intimiteit. Hij is in de Vader, en de Vader is in Hem. De Zoon is niet los te zien van de Vader, en de Vader niet van de Zoon. De Zoon is gekomen om de Vader te verheerlijken. En de Geest zal alles bekend maken, wat Hij van de Zoon heeft (Johannes 16). Zo zal Hij de Zoon eren.

Wat betekent dat eren en verheerlijken? Iemand eren is iemand prijzen, van iemand genieten, vreugde scheppen in iemand. Als iets mooi is, geniet je ervan om wat het in zichzelf is. Als je een mooi schilderij mag bewonderen van dichtbij, kun je alleen al daardoor een gelukkig mens voelen. Iets of iemand

verheerlijken betekent dat je die persoon eerbiedigt om wie hij is. Je prijst hem, en je ziet dat de ander daar van geniet, dat maakt jou dan weer blij. Zo gaan de Vader, de Zoon en de Geest dus met elkaar om. Ze geven óm elkaar, ze geven áán elkaar, en dat geeft hen diepe vreugde. In God is een voortdurende bron van liefde en verering. De personen binnen God zijn nooit anders dan gelukkig geweest. God had geen schepselen nodig om gelukkig te worden. Zelfs geen mensen. Waarom dan toch dat besluit, mensen te scheppen, een wereld te maken, de sterrenhemel, het heelal? Was er een gemis bij God? Dat kan niet, dan zou Hij niet gelukkig zijn. **God** vond de liefde zó mooi, Hij wilde die uitbreiden. De schepping is een explosie van Gods volmaakte vreugde, genot en geluk. Hij had geen aarde hoeven te maken. Hij zou er niet beter van worden, niet groter, niet gelukkiger. Niemand had Hem op het idee gebracht om iets moois te maken. Het kwam uit God zelf. Hij wilde zijn geluk en vreugde niet voor zich houden. Maar délen. De wereld mag er in delen, de mens doet er in mee. Dat is de reden waarom wij bestaan. Gods liefde, die géven wil, géven!

Zijn liefde is een fontein die nooit opdroogt, nieuwe wegen zoekt, Hij kwam bij de schepping uit. In het bijzonder bij de mens. Als je daar over denkt, zeg je: een wonder. Als God dit niet had besloten, was ik er nooit geweest. Andere mensen om me heen niet. De aarde niet.

Je ziet in gedachten Adam staan, in het Paradijs. Hij moet zijn ogen uitgekeken hebben. Dat was genieten! Adam, zal verwonderd hebben staan kijken: wat overkomt mij nou! Dat God hém had bedacht! De Heer had een Paradijs uitgevonden. Heerlijk. De mens kon het niet bevatten. Dat God dit had gedaan...Wat lief! **Psalm** 8 zingt ervan:

“Als ik uw hemel zie, het werk van uw vingers,
De maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt,
Wat is dán de sterveling, dat U aan Hem denkt,
En het mensenkind dat U naar hem omziet?”

Verbond

En dan nog wat! God liet Adam niet aan zijn lot over. Had God kunnen doen. Een mens maken, een mooi plekje geven. Dan

moest Adam het verder maar zelf uit zoeken. Maar God trok er zijn handen niet van af. Ging een relatie aan met de mens.

Sprak Adam aan. Lees daar niet overheen. Wij weten al niet anders. Maar het is verrassend dat God met die kleine mens in gesprek gaat. God vertelt hem wat hij moet doen. Adam krijgt opdracht om de aarde te regeren. Daar sta je dan. In je eentje in Gods grote wereld. Hoe gaat Adam dat redden. God neemt hem bij de hand. God, die altijd van relatie houdt, zoekt gemeenschap met de mens, gaat een verbond aan met Adam.

Zo noemen we dat. Verbond. Zoals een man en vrouw in het huwelijk met elkaar een verbond hebben. God verbindt zich in liefde en trouw aan de mens. Hij legde het contact. Het kwam van zijn kant. Het was zijn plan, om mensen de kans te geven met God om te gaan. Met Hem te leven, op Hem te vertrouwen, van God alle hulp te verwachten. Het 'sámen' is geschapen door God. Daarom kunnen wij het er nu op het huisbezoek over hebben. Hoe werkt dat 'samen met God' eigenlijk in jouw huis? Wat vind je ervan dat Hij bij je wil zijn? Is dat lastig? Geeft het vertrouwen? Doet het je niet zoveel, denk je er niet zo bij

na? Zou dat wel moeten, en hoe pep je dat dan op? Hierover kunnen praten, is een wonder.

Naar Gods beeld: leven in relatie

Weet je wat zo aanspreekt in onze tekst? **God** maakte de mens naar zijn beeld. Adam zou op God lijken. Op God lijken? Wat wordt er mee bedoeld? Begrijp het zo: God leeft eeuwig in liefdevolle overgave aan elkaar. Zo is de mens geschapen. Je bent gemaakt om geliefd te zijn door God...én om jezelf in liefde te geven. Aan God. Aan de ander. Je bent er voor je naaste. Je geeft aandacht, vraagt aandacht. Hunker jij naar liefde? Wil jij gezien worden. Dat is niet vreemd. Je bent erop gemaakt! Mis jij een maatje? Adam miste haar ook. Hij kon zijn liefde niet kwijt aan iemand van zijn niveau. Daar klopte iets niet. Dat vindt de Heer ook. “Het is niet goed, dat de mens alleen is”(Genesis 2 : 15). Daarom kreeg Adam zijn vrouw!

Moet je Adam horen:

“Eindelijk, één gelijk aan mij,
mijn eigen gebeente,

mijn eigen vlees, een die zal heten: vrouw

een uit de man gebouwd”.

Zij gelijk aan hem! Eindelijk iemand met wie Adam liefde kan delen. Hij kan nu géven, een ander gelukkig maken. Nu kon hij tot zijn recht komen. Dit was het waar God de mens voor had gemaakt. Om zich aan de ander te geven. God is relationeel, zeggen we dan. De mens is het ook. Relationeel: je kijkt je ogen uit, als je de ander ziet! Met belangstelling. Interesse. Respect. Je trekt op elkaar aan. Voelt voor elkaar, geniet van elkaar. Je ziet het mooie in hem. Je ontdekt waar hij goed in is. Je bent gemaakt om je ogen uit te kijken. De ander prachtig te vinden. Jij doet er alles aan dat de ander gelukkig is. Dán komt de mens tot zijn recht. Daarvoor is hij geschapen.

De ogen staan verkeerd

Het klinkt te mooi. Zo was het in het Paradijs. Maar dat is ver weg. Er is met de ogen wat mis. Adam kijkt anders naar zijn vrouw. Hun beiden gingen de ogen open. En wat ze nooit hadden gezien: ze merkten dat ze naakt waren. Er komt iets

tussen man en vrouw, kleding. Afstand. De intimiteit is beschadigd. Je bent niet meer veilig bij elkaar. De ogen spelen in dit verhaal een grote rol. De duivel zegt: als jullie van de boom eten, gaan je de ogen open en zul je het verschil kennen tussen goed en kwaad. De vrouw kéék naar de boom. De vruchten waren een lust voor het oog en ze vond het aanlokkelijk dat de boom haar wijsheid zou schenken. Ogen in dienst van de zonde. Dat kijkt niet goed. Met zijn ogen kleedt de man kleedt vrouw uit. Weg respect.

Hoe kan dat? Ogen zijn de spiegels van het hart. Er is in het hart iets veranderd. Waarom was het erg, die ene vrucht van de boom? Even draaide het bij Adam en Eva niet om God. Een ogenblik! Het draaide om henzelf. Dat ene moment maakt relaties stuk. Mensen worden bang voor elkaar. Voor God. Mensen worden narcisten, verliefd op zichzelf. Niet bereid te geven. Geen tijd, geen aandacht. Niets voor de ander, alles voor jezelf. Relaties brokkelen af. Je vindt de ander lastig. Hij loopt je in de weg. Het draait om jouw belang, wat jij wil. Het kind moet een godje zijn, want pa en ma moeten er mee

pronken. We gaan voor onszelf. Toen zei God: voor zulke mensen is het Paradijs niet bedoeld. Geen stap meer naar binnen. Dat was wijs van God. Kijk wat wij van het milieu maken, hoe goed is onze zorg voor de bossen, de dieren op het veld, de vissen in de zee? Wat zou er van het Paradijs geworden zijn? Onze ogen staan verkeerd. We spelen onszelf in de kijker. Alles en iedereen wordt een middel om te gebruiken voor eigen belang. Scheve ogen kijken jaloers. We gunnen elkaar het licht in de ogen niet meer. Dan knapt er iets. De liefde sterft. Het wordt koud. Machten die de wereld stuk maken worden de baas. Eenzaamheid, onrecht, geweld, ziekte. **Paulus zegt:** “de schepping is ten prooi gevallen aan de zinloosheid en vergankelijkheid”. Er gaat zoveel kapot. Onze ogen staan verkeerd.

Genezing voor de ogen

Is hier wat aan te doen? Wie opereert onze ogen. Iedereen wil toch goed kunnen kijken? God kan zeggen: red je er maar mee! Hij zegt dat niet. Een nieuw wonder! God zoekt de mens. Adam

en Eva verstopten zich tussen de bomen. Hij roept ze: “Waar ben je?” God zoekt opnieuw relatie! Hij sluit met Adam een nieuw verbond, het verbond van zijn genade! Dat kost Hem veel. Hij stuurt zijn Zoon, Zijn enig Kind. Jezus. Hij legde contact, zocht mensen op, keek op een speciale manier naar mensen. Met ogen vol ontferming. Mensen wisten zich weer gezien! Hij trok het zich aan, dat mensen vermoeid waren, opgejaagd. Daar ging Hij wat aan doen. Hij gáf zich. Zijn léven. Aan een kruis! Zijn liefde ging tot in de dood. Waarom? Werd Hij daar zelf beter van? Hij had óns gezien! Wij zouden er beter van worden. Een nieuw leven krijgen. Nieuwe ogen. Niet bang voor God. Nieuwe ogen, gunnend naar de ander, blij met zijn geluk. Nieuwe ogen: we zien de aarde weer, we zien God in zijn natuur. We zien ons lopen in Gods tuin. Wat verandert er veel!

Als **je de flyer** bekijkt, denk je: het gaat over veel dingen. Klopt. Je relatie met God gaat over alles. Zaterdag de 15^e is het Gemeentedag. De werkgroep die deze dag voorbereidt, heeft het brede van ons onderwerp, opgepakt. Ze schreven:

“Als je om je heen kijkt, kun je een heleboel zien: mensen, dieren, de wereld om je heen”. Hoe kijk je? Dat wordt geoefend, zaterdag. Zorg dat je erbij bent.

Christus kwam onze ogen verlossen! Hij leert ons een nieuwe manier van kijken. Ogen vol liefde, respect, zodat de ander zich gezien voelt. Eindelijk erkenning. Eindelijk iemand die mij waardeert, die ziet wat ik kan, die mij m'n plek gunt. Jezus leert nog wat: jij mag je gezien voelen door God. Hij kijkt met ogen vol liefde. Voor zulke ogen hoef je je niet te verstoppen. Het is goed met Hem. Wat doet dat met je? Hoe bevrijdend is dat? Kijk je anders tegen de dingen aan? Hoe dan? Of lukt het nog niet zo erg? Hoe kan dat nog beter? Mooie vragen. Voor een goed huisbezoek. Een gesprek om naar uit te kijken! Amen.